

शाता० जावा० । “प्रभाते चार्द्धरात्रौ वा क्षानं कुर्यात्
परेऽह्ने” भविष्य पुरा० । “अर्द्धरात्रौ क्षितिप्रदोमे”
रघुः “मध्यन्दिनेऽर्द्धरात्रौ च आर्द्धभुक्ता च सामिषम्” मनुः ।
अर्द्धच पु० न० अर्द्धम् ऋचः एकदेशित० अच् समा० । ऋचोऽर्द्ध-
भागे “अर्द्धचोऽर्द्धचै” प्रतिगृह्योयात् शत० ब्रा० । “ऋचः
पादं मातया कल्पयन्तोऽर्द्धचै” अथ० ६, १०, १६, अस्य
परिभाषाचकत्वात् वासावांश्च । अर्द्धचैः । अर्द्धचै-
मर्द्धचमिति वीष्ठादसौ कारकभूते अर्द्धचै “तस्य वासवा
पाणिभ्यां पाणौ सन्तु सावित्रमन्वाह पञ्चोर्द्धचैः
सर्वाम्” कात्या० १७, १, १८, “तस्माद्वचैः शंसैव”
शत० ब्रा० । “अर्द्धचैर्योऽथैवा इमौ प्राणौ” शत० ब्रा० ।
अर्द्धचैर्दि पु० ६ त० । अर्द्धचैः पुं विचेति” पाणिन्युक्ते
पुनर्पुंसकविज्ञानुवाचननिमित्ते शब्दसमूहे सच गण-
१३, १४ पुंश्चैर्देशितः ।

अर्द्धलक्ष्मीहरि अर्द्धलक्ष्मी आकारेऽस्य तादृशो हरिः ।
लक्ष्मीनारायणात्मके विष्णोर्मूर्तिर्यदे तद्रूपं यथा “उद्यत्
प्रद्योतन एतच्च” तन्महोपादातं पार्श्वे इह जलधिसुतया
विश्वधात्र्या च जुष्टम् । नानारत्नोत्कलितविविधाकल्प-
सापीतवस्त्रं विष्णुं वन्दे दरकमल कौमोदकीचक्रपाणिमिति”
अर्द्धविसर्ग पु० अर्द्धं विसर्गस्य तद्वाङ्मूलत्वादुपचारः । विसर्ग
सदृशकारार्द्धरेखया व्यञ्जनीये कस्योः परत जिह्वा-
मूलीयाख्ये पफयोः परतः उपाध्मानीयाख्ये च वसुभेदे
अर्द्धं विसर्जनीयादयोऽप्यत्र ।

अर्द्धवीक्षण न० अर्द्धसंपूर्णं वीक्षणम् । कटाक्षदर्शने ।
अर्द्धवैनायिक पु० अर्द्धोऽसम्पूर्णः वैनायिकः बोद्धभेदः ।
वैशेषिकशास्त्रकारे तस्य च सर्वस्य लघिकतावादितया वैना-
यिकसमयवत् परिणामभेदेन देहादेराद्यविनाशस्वीकारेण
आत्मनस्तु स्थायित्वाङ्गीकारेण च ततो वैलक्षण्यात् अर्द्ध-
वैनायिकत्वम् इति वेदान्तिनो वदन्ति । वैशेषिकादयस्तु
वेदान्तिनोऽर्द्धवैनायिकत्वं कल्पयन्ति “तैर्हि वैनायिकवत्
सर्वेषां पदार्थानां चिद्रूपज्ञानमात्मकतया स्वीका-
रेण चित्तस्य स्थायित्वाङ्गीकारमात्रेण ततो वैलक्षण्य-
मित्यर्द्धवैनायिकत्वमिति । यथा च नैषां तथात्वं तथा
विवरणप्रमेयोपन्यासे प्रपञ्चितम् विद्यारण्येन ।

अर्द्धवस न० अर्द्धस्य वैश्वं वषः । अर्द्धवधे “विधिना
कल्पय वैश्वम्” “अर्द्धो वा आत्मनो यत् पत्नी” इति
श्रुतेस्तस्य नाये पत्न्या अर्द्धनाशोयुक्त इति तथोक्तम् ।

अर्द्धज्ञान न० अर्द्धं ज्ञानस्य एकदेशित० । १ पञ्चाशत्संख्यायां

२ तत्संख्यान्विते च । “तैर्योऽर्द्धज्ञानं द्वे च” मनुः ।
अचित् ईत० । तत्रैवार्थे न० एतच्छतार्द्धमावर्त्य त्रैलो-
क्यविजयो भवेत्” तन्मन् । [यनमप्यत्र ।]

अर्द्धशन एकदेशित० शक० । अर्द्धभोजने रत्नावली० अर्द्धा-
अर्द्धशफर पु० अर्द्धः शफरः । (दाडका) इति ख्याते मत्स्यभेदे
अर्द्धश्लोक पु० अर्द्धं श्लोकस्य एकदेशित० । श्लोक-
स्यार्द्धं प्रथम पादद्वये

अर्द्धसम वि० अर्द्धेन समः । १ अर्द्धेन तुल्ये पदार्थे “प्रथमा-
ङ्किसमो यस्य तृतीयचरणो भवेत् द्वितीयस्तु व्युद्भूतं
तद्वर्द्धसममुच्यते” उत्तरत्नाकरोक्ते २ उत्तमेदे न० यथा
“अशुजि न शुगरेफतोयकारो युजि च नजौ जरगाश्च
पुष्पितायाम्” एवमुपचितादीनि ।

अर्द्धसीरिन् पु० अर्द्धं सीरस्य हलकण्ठस्थस्यादिफलस्य सोऽस्यास्ति
इति १ हलसाध्यकलस्यस्यार्द्धभाजि । “शूरेषु दासगो-
पालकुलमित्यर्द्धसीरिणः । भोज्यान्ना नापितचैव यथा-
त्मानं निवेदयत्” या० स्मृतिः अत्र निरुक्तार्थापरत्वम्
मिताक्षराकृतोक्तं पराशरेण तु तस्य पारिभाषिकत्वम्
दर्शितं यथा “दासनापितगोपालकुलमित्यर्द्धसीरिणः
एते शूरेषु भोज्यान्ना यथात्मानं निवेदयेत्” इत्युक्त्वा
“वैश्वकन्यासस्तत्पन्नो ब्राह्मणेन तु संस्कृतः । अङ्गिकः
स तु विज्ञेयो भोज्यं विभ्रैर्न संशयः” इत्युक्तम् तेन
वैश्वगर्भजो ब्राह्मणेनोत्पादितः संस्कारवान् वर्षसङ्कर-
भेदः अङ्गिकः अर्द्धसीरीति । तेन २ तदर्थेऽपि ।

अर्द्धहार पु० ऋच-वृद्धौ अच् अर्द्धः सम्पन्नः हारः । चतुः-
षष्टिलतिके हारभेदे ।

अर्द्धांश पु० एकदेशित० । अंशस्य सजादोयोचितभागस्य
१ तुल्यार्द्धभागे २ सर्वद्रव्यस्यार्द्धभागे च ।

अर्द्धार्द्ध पु० अर्द्धम् अर्द्धस्य तुल्यं यस्य एक० त० । तुल्यभागरूप
स्यांशस्य तुल्ये अर्द्धभागे चतुर्थं श्रे । “चरोरर्द्धार्द्ध भा-
गाभ्यां तामयोजयामहे” रघुः । “पञ्चाधिकस्य वा नाशे-
ततोऽर्द्धार्द्धं तु तण्डुलाः ततोऽर्द्धार्द्धं विनाशे तु स्मृतेषु
पुलादिमस्तकम्” । कात्या० स्मृ० ।

अर्द्धासन न० अर्द्धमासनम् । आसनस्यार्द्धभागे “यो विसर्जनाव-
सरे सम हि द्वौकसां समक्षमर्द्धासनोपवेशितस्य” शकु० ।
“अर्द्धासनं गोत्रमिदाधितवौ” रघुः । “अर्द्धासनं गोत्र-
मिदोऽध्ययात्सीत्” भट्टिः । अर्द्धं सम्पन्नसंनं त्वागः विले-
पश्च । २ स्नेहेन दाने ३ अकुत्सने च धरणिः ।

अर्द्धिक वि० अर्द्धमर्हति टिठन् स्त्रियां ङीप् । १ अर्द्धभागाहं